

Sygn. akt II K 100/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22/09/2020 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st. sekr. sądowy M. C.

przy udziale Prokuratora – G. W.

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2020 r.

sprawy:

S. S.

s. M. i D. z domu P.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 6 lutego 2020 r. na drodze publicznej w C. kierował w stanie nietrzeźwości określonym w wyniku badania A. na 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu samochodem marki O. (...) nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

orzeka:

I. ustalając, iż oskarżony **S. S.** dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu tj. występku z art. 178a § 1 k.k. oraz uznając, że wina oskarżonego oraz społeczna szkodliwość popełnionego czynu nie były znaczne, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w związku z art. 67 § 1 k.k. prowadzone przeciwko S. S. postępowanie karne warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby od uprawomocnienia się wyroku;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. i art. 43a § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 1.000,- zł (jeden tysiąc złotych);

III. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku,

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet środka karnego orzeczonego w punkcie III wyroku zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 lutego 2020 r. przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania prawa jazdy odpowiada jednemu dniowi zakazu prowadzenia pojazdów,

V. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

WZÓR FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI,

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 100/20</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	S. S.	W dniu 6 lutego 2020 r. na drodze publicznej w C. kierował w stanie nietrzeźwości określonym w wyniku badania A. na 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu	

		samochodem marki O. (...) nr rej. (...), tj. czyn z art. 178 a § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za			

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	S. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Uznając sprawstwo oskarżonego S. S. co do zarzuconego mu czynu za w pełni dowiedzione Sąd skorzystał z możliwości przewidzianej w treści art. 66 § 1 kk i warunkowo umorzył wobec oskarżonego postępowanie karne na okres jednego roku próby. Zagrożenie sankcją karną, przewidziane w art. 178a § 1 kk mieści się w granicach określonych przez art. 66 § 2 kk, co pozwoliło na uznanie,			

iż spełniona została formalna przesłanka, która pozwala Sądowi na zastosowanie tej wyjątkowej instytucji prawa karnego, jakim jest warunkowe umorzenie postępowania wobec dotąd niekaranego sprawcy czynu.

Sąd rozważył także na tle ujawnionych materiałów sprawy zakres społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, biorąc pod uwagę okoliczności strony przedmiotowej i podmiotowej.

Sąd stwierdził po pierwsze, że oskarżony w rzeczywistości prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości, spełniając warunki, które ustawodawca wymienił w art. 178a §1 kk.

S. S. nie był trzeźwy, prowadząc pojazd na drodze publicznej, jednakowoż zawartość alkoholu w jego organizmie daleka była od stanu alkoholowego upojenia, a wręcz oscylowała w granicy stanu po użyciu alkoholu (0,01 – 0,25 mg w dm³ wydychanego powietrza). Badanie alcotestem wskazało wartość 0,26 mg/l (następnie kolejno: 0,27 mg/l, 0,248 mg/l, 2,52 mg/l), zatem domniemywać można, że alkohol w ciele oskarżonego ulegał już

rozkładowi i wydalaniu. Co prawda drugi pomiar wykazał znowu wartość odrobinę wyższą (0,27 mg/l), ale ta nielogiczność mieści się w granicach niepewności pomiarowego urządzenia (0,02 mg/l). Oskarżony spożywał alkohol poprzedniego dnia w postaci 4 piw i 150 ml wódki, nie spożywał zaś alkoholu w dniu zdarzenia. Przejechał tylko nieznaczną odległość z Urzędu Pracy do S., gdzie został zatrzymany, gdyż z miejsca zamieszkania do C. prowadziła jego żona. Nie ma podstaw do kwestionowania wiarygodności twierdzeń oskarżonego w tym zakresie, a także jego subiektywnego przekonania, że był on pewien, że alkohol spożyty poprzedniego wieczora został już przez niego całkowicie zmetabolizowany.

Przedstawione wyżej okoliczności w niczym nie uzasadniają zachowania oskarżonego, pozwalają jednak na znalezienie jego motywów, w pewien sposób tłumaczących go. Oskarżony podjął się prowadzenia pojazdu w drodze powrotnej do domu wierząc, że alkohol wypity poprzedniego dnia, tj. dobowo wcześniej, został już wyeliminowany.

Sąd wziął także pod uwagę i to, że oskarżony nie był dotąd karany

za przestępstwa, nie odnotowano popełnienia przez niego wykroczeń, a sposób jego życia przed popełnieniem przypisanego mu czynu pozwala na stwierdzenie, że czyn, którego popełnienia się dopuścił stanowił, co prawda ze wszech miar naganny, lecz tylko eksces w stosunku do jego dotychczasowego trybu życia.

Powołane powyżej okoliczności pozwoliły Sądowi na przyjęcie stanowiska, iż społeczna szkodliwość czynu oskarżonego nie jest znaczna.

Sąd umarzając wobec oskarżonego postępowanie karne wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinny zostać wobec S. S. osiągnięte w wyniku przeprowadzonego postępowania. Zdaniem Sądu już sam fakt postawienia mu tak haniebnego zarzutu i występowania przed Sądem w charakterze oskarżonego był dla oskarżonego wystarczającym upokorzeniem oraz powinien niewątpliwie odstraszyć go od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i spełnić swój cel prewencji indywidualnej.

Postępowanie karne winno spełnić również swoje cele, jeśli chodzi o prewencję generalną. Podkreślić należy, że społeczność lokalna, wśród której orzeczenia sądu rejonowego kształtują politykę karną, musi mieć świadomość tego, że przestępstwo, szczególnie tego typu, co popełnione przez oskarżonego występki, spotka się ze zdecydowaną reakcją organów wymiaru sprawiedliwości, kształtując z drugiej strony postawy akceptowane społecznie. Chodzi zatem o utwierdzenie społeczeństwa w przekonaniu, że przepisy prawa karnego zapewniają skuteczne ściganie sprawców i że każdy poniesie odpowiedzialność w wypadku ich naruszenia. Wiąże się to oczywiście z poczuciem sprawiedliwości społecznej, wedle której wysuwany pod adresem sądu oczekiwaniem jest, by orzekał on w sposób sprawiedliwy, dający przy tym efekt eliminowania negatywnych, przestępczych zachowań.

Zdaniem Sądu odstąpienie od wymierzenia oskarżonemu kary i warunkowe umorzenie postępowania karnego nie stoi w sprzeczności z zasadą kształtowania świadomości prawnej

społeczeństwa, uwidocznionej w treści art. 53 § 1 kk. Jak już była mowa wyżej, zastosowanie wobec S. S. represji karnej poprzez orzeczenie kary byłoby w opinii Sądu, na tle ujawnionych wyżej okoliczności, środkiem zbyt surowym, a wymieniona wyżej zasada zrealizowana została już poprzez szybkie ustalenie sprawcy przestępstwa i jego osądzenie.			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.	II i III	II i III	W celu wzmocnienia skutków, o których mowa była wyżej Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku i wymierzył oskarżonemu świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 1.000,- złotych. Zasądzenie przez Sąd świadczenia pieniężnego na rzecz instytucji,

wymienionej w dyspozycji art. 43a § 1 kk wspomóc ma wychowawczą rolę, jaką niniejsze orzeczenie wypełnić ma tak w stosunku do osoby oskarżonego, jaki i wobec wszelkich możliwych odbiorców treści decyzji Sądu. Sytuacja materialna oskarżonego nie stoi, w opinii Sądu, na przeszkodzie, by z możliwości wskazanej przez ustawodawcę w art. 67 § 3 w zw. z art. 39 pkt 7 w zw. z art. 43a § 1 kk skorzystać, a wymieniona w wyroku kwota 1.000,- zł (niższa od żądanej przez Prokuratora) leży w zakresie możliwości finansowych S. S., który będzie musiał podjąć starania, aby znaleźć zatrudnienie, pozwalające na uiszczenie zasądzonego świadczenia.

Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w przedmiotowej sprawie z uwagi na treść art. 67 § 3 kk nie było obligatoryjne. Sąd uznał jednak, że oskarżony ponieść musi konsekwencje swego zachowania także i w zakresie pozbawienia go możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym.

Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów, obok świadczenia pieniężnego było w istocie jedyną konsekwencją

popelnienia przez niego przestępstwa i w przedmiotowej sprawie nie mogło być mowy o odstąpieniu od orzeczenia tego środka karnego. W ocenie Sądu nieorzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wobec oskarżonego wskazywałoby na pobłażliwe traktowanie czynu oskarżonego i utwierdziłoby jego samego, jak też i jego otoczenie, w przekonaniu o tolerowaniu podobnych zachowań. Wzgląd na społeczne oddziaływanie kary jest w przedmiotowej sprawie nie do przecenienia gdy uwzględni się, że wyroki tutejszego Sądu funkcjonują w stosunkowo małej społeczności, gdzie kształtowanie w społeczeństwie właściwych postaw społecznych i prawnych ma szczególnie istotne znaczenie w kontekście prewencji ogólnej. Do tej pory w praktyce orzeczniczej Sądu nie zdarzył się jeszcze wyrok osądzający sprawcę z art. 178a § 1 k.k., w którym odstąpiono by od orzeczenia tego środka.

Ponadto sytuacja oskarżonego nie była w żaden sposób wyjątkowa i nie przemawiała za nadzwyczajnym (w stosunku do przyjętej linii orzeczniczej)

potraktowaniem
oskarżonego, ponieważ:

- oskarżony nie był zawodowym kierowcą i utrata prawa jazdy nie spowodowała utraty przez niego pracy. Konieczność zrewidowania swoich planów w zakresie przyszłego zatrudnienia była normalną konsekwencją popełnionego przez oskarżonego przestępstwa;

- fakt, że oskarżony w okresie od października 2019 r. do chwili posiedzenia nie podjął żadnego zatrudnienia, a pracuje jedynie dorywczo, jest okolicznością zależną wyłącznie od samego oskarżonego; skoro nie mógł podjąć pracy jako mechanik maszyn z dojazdem do klienta, mógł podjąć jakąkolwiek inną pracę, w tym jako mechanik „stacjonarny”,

- każde zachowanie, w konsekwencji którego dochodzi do utraty prawa jazdy przez jednego z rodziców, nieuchronnie wpływa destrukcyjnie na rodzinę, gdyż i w tym zakresie zachodzi potrzeba reorganizacji życia codziennego;

- skoro oskarżony do tej pory nie podjął stałej pracy, to dlaczego nie może on przejąć obowiązku opieki nad małoletnimi dziećmi? Jest dla Sądu

zupełnie niezrozumiałym argument, jakoby żona oskarżonego musiała osobiście sprawować opiekę nad 3-letnim dzieckiem i z tego powodu nie mogła iść do pracy. Doświadczenie życiowe wskazuje, że większość matek dzieci w wieku wczesno – przedszkolnym z powodzeniem łączy pracę zarobkową z opieką nad dzieckiem. Wszak przedszkole nie jest dobrem tak trudno dostępnym, jak np. żłobki miejskie czy gminne, których rzeczywiście brakuje. Drugie dziecko oskarżonego ma już 13 lat i oczywiście nie sposób wykluczyć, że wymaga ono pomocy w lekcjach on-line, ale nie sposób też przyjąć, że ta pomoc wymaga 100% procentowego udziału w tych zajęciach rodzica, przez co rodzic ten nie mógłby pracować zarobkowo;

- obrona argumentowała, że oskarżony miał już zatrzymane prawo jazdy wystarczająco długo, tj. od 6 lutego 2020 r. by dostać nauczkę i nie orzekając zakazu prowadzenia pojazdów Sąd teraz mógłby pomóc oskarżonemu w rozwiązaniu jego trudnej sytuacji życiowej, jednak rolą Sądu nie jest poprawienie sytuacji oskarżonego, który musi ponieść odpowiednio

surowe konsekwencje
swojego czynu.

Zgodnie z zapisem w art. 67 § 3 k.k. zakaz taki orzeczony być mógł na czas do 2 lat. Okoliczności sprawy, dotyczące osoby oskarżonego i mające wpływ na zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania spowodowały, że Sąd poprzestał na zastosowaniu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na krótszy z możliwych okresów, stosując go wobec oskarżonego na czas jednego roku. Trudno bowiem przyjmować jakiś matematyczny wzór przeliczając ilość promili na lata zakazu, pomijając oczywiste różnice, dotyczące cech indywidualizujących poszczególnych sprawców tego typu przestępstw. Inny, niż zastosowany wymiar orzeczonego zakazu byłby sprzeczny z funkcjami, jakie ten środek karny ma wobec niego spełnić. Środek karny, podobnie jak i kara, nie ma być odwetem, czy mechanicznym i matematycznym przeliczeniem uzyskanych w sprawie danych. S. S. nie należy do kategorii sprawców na tyle niepoprawnych, by uzasadniało to orzeczenie wobec niego dłuższej

			eliminacji z ruchu drogowego jako kierowcy.
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.	IV	IV	Na podstawie na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet środka karnego orzeczonego w punkcie III wyroku Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 lipca 2015 roku przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania prawa jazdy odpowiada jednemu dniowi zakazu prowadzenia pojazdów.
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V.	Uznając, że sytuacja materialna oskarżonego nie jest zbyt dobra i że nie będzie on w stanie uiścić kosztów sądowych bez uszczerbku dla swojego koniecznego utrzymania (rodzina utrzymuje się z zasiłku rodzinnego i świadczenia 500+), Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej na podstawie art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych - Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.). Ponadto Sąd nie obciążył oskarżonego kosztami postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa. Podstawą prawną do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu był przepis art. 624 § 1 k.p.k.	
8. PODPIS		

ZARZĄDZENIE

1. zakreślić w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem przesłać wnioskodawcy – obrońcy oskarżonego,
3. przedłożyć z apelacją lub za 14 dni.

C., dnia 1 października 2020 roku